

РЕШЕНИЕ

№ 37417

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6628** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, срещу Решение № 5164/10.11.2023 г. по АНД № 3640/2023 г. по описа на СРС, 102-и състав, В ЧАСТТА, с която по отношение на „ЗД „БУЛ ИНС““ АД, ЕИК[ЕИК], е изменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-41/24.02.2023 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, като е преквалифицирано нарушението от такова, извършено при условията на повторност по чл. 108, ал. 1 във връзка с чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 ДР на Кодекса за застраховане /КЗ/, на такова по чл. 108, ал. 1 във връзка с чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ и е намален размерът на наложеното наказание „имуществена санкция“ от 2000 лева на 1200 лева.

Изложени са съображения за отмяна на оспореното съдебно решение. Твърди се, че повторността не е част от фактическата обстановка и не следва да бъде посочена в съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, а се преценява във връзка с определяне на наказанието. Не било нарушено правото на защита на дружеството, вкл. и поради това, че на същото е наложено наказание за нарушение от същия вид с влязло в сила НП. Позовава се на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Формира извод, че не са налице основания за намаляване размера на наложеното наказание. Моли оспореното решение да бъде отменено, а НП - потвърдено. Алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира юрисконсулско

възнаграждение за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, редовно призван, не се явява. Чрез процесуалния си представител моли НП да бъде потвърдено в цялост. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът „ЗД „БУЛ ИНС““ АД, редовно призван, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт в тази негова част, която го засяга негативно и подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: поради настъпило застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка/модел „Пежо 208“, С. Б. – Я. е заявила пред застрахователя „ЗД „БУЛ ИНС““ АД застрахователна претенция на 08.09.2022 г. Извършени са три огледа на процесния автомобил, от които последният е бил на 14.09.2022 г. На 15.09.2022 г. оторизираният сервиз „Сea Карс“ ЕООД определил калкулация за ремонта на автомобила на Т. Я. /сумата в размер на 4 259,60 лева/ и той заплатил сумата на сервизната фирма на тази дата и на 29.09.2022 г. На 04.10.2022 г. „ЗД „БУЛ ИНС““ АД изготвило доклад по сметата, като сумата в размер от 1 361,88 лева била изплатена от застрахователя на засегнатото лице на 18.10.2022 г. На Т. Я. било извършено от застрахователя доплащане в размер на 390,58 лева на 08.11.2022 г. На 01.12.2022 г. Т. Я. подал жалба в КФН, изразявайки несъгласието си с общо изплатената му сума спрямо заплатените от него суми на сервизната фирма. КФН започнал проверка по случая, като на 14.12.2022 г. „ЗД „БУЛ ИНС““ АД представило преписката по сметата. За нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено на 07.10.2022 г., е съставен АУАН № Р-06-41/07.02.2023 г. Издадено е НП № Р-10-41/24.02.2023 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена отговорност“ в размер на 2000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 ДР на КЗ. По делото е приложено НП № Р-10-575/13.07.2021 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, цитирано в оспореното НП, като със същото на „ЗД „БУЛ ИНС““ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ. НП № Р-10-575/13.07.2021 г. е потвърдено с Решение по НАХД № 11370/2021 г. по описа на СРС, 135-и състав, оставено в сила с Решение от 16.02.2022 г. по КНАХД № 12409/2021 г. по описа на АССГ. Тази фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на събрания по делото доказателствен материал.

Районният съд е преквалифицирал НП, приемайки, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 ДР на КЗ, вкл. и поради това, че никъде в АУАН не било посочено от актосъставителя извършването на нарушение в условията

на повторност, като е намалил размера на наказанието, преценявайки периода на закъснение и системната практика на застрахователя за забавено произнасяне по щети. В останалата част НП е потвърдено от СРС, в която част решението му не е оспорено от „ЗД „БУЛ ИНС““ АД.

Предвид това настоящата инстанция следва да отбележи, че не дължи мотиви дали действително е било извършено процесното нарушение, кога и при какви обстоятелства е извършено и спасен ли е приложимият по време, място и лица закон. Извършва се преценка сао по отношение извършването на нарушението в условията на повторност и следва ли това изрично да бъде посочено в съставения АУАН.

Действително в АУАН не е описано от фактическа страна нарушение, извършено при условията на повторност. Сред реквизитите на АУАН по чл. 42 ЗАНН обаче няма такива за определяне на вида и размера на наказанието, съответно няма изискване актосъставителят да извършва преценка за повторност и да събира доказателства за това още при съставянето на АУАН. Преди издаване на НП административнонаказващият орган извършва дейност по индивидуализиране на наказанието, чрез определяне вида и размера му. Доколкото повторността е елемент от индивидуализацията на наказанието по чл. 57, ал. 1, т. 7 и т. 8 ЗАНН, то въвеждането ѝ за първи път в наказателното постановление не представлява съществено процесуално нарушение.

Съгласно § 1, т. 51 ДР на КЗ /в приложимата редакция/ „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. По преписката е приложено НП № Р-10-575/13.07.2021 г., влязло в сила на 16.02.2022 г., с което на същия застраховател за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция. Процесното нарушение е извършено на 07.10.2022 г., т.е. в рамките на предвидения едногодишен срок, поради което безспорно се явява повторно.

С НП законосъобразно и явно справедливо на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 КЗ административнонаказващият орган е наложил на дружеството в предвидения от законодателя минимален размер административно наказание „имуществена санкция“ за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая.

Доколкото направените от СРС изводи не съответстват на фактическата обстановка и са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че постановеното съдебно решение в оспорената му част следва да бъде отменено, а НП – потвърдено в цялост /чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27е НЗПП в полза на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за осъществената защита за настоящата съдебна инстанция в размер на 130 лева, които следва да бъдат заплатени на КФН /по аргумент от чл. 2, ал. 3 ЗКФН/.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5164/10.11.2023 г. по АНД № 3640/2023 г. по описа на СРС, 102-и състав, В ЧАСТТА, с която по отношение на „ЗД „БУЛ ИНС““ АД, ЕИК[ЕИК], е изменено Наказателно постановление № Р-10-41/24.02.2023 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, като е преквалифицирано нарушението от такова, извършено при условията на повторност по чл. 108, ал. 1 във връзка с чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 ДР на Кодекса за застраховане, на такова по чл. 108, ал. 1 във връзка с чл. 644, ал. 1, т. 2 Кодекса за застраховане и е намален размерът на наложеното наказание „имуществена санкция“ от 2000 лева на 1200 лева И ВМЕСТО НЕГО

ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-41/24.02.2023 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 ДР на Кодекса за застраховане за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховане на „ЗД „БУЛ ИНС““ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

ОСЪЖДА „ЗД „БУЛ ИНС““ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „Л.“, [улица], представлявано от С. С. П. и К. Д. К. /заедно/, да заплати на Комисията за финансов надзор, със седалище – [населено място], сумата в размер на 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: